

سرگذشت چارلز امی کاتر*

ترجمه: علیرضا نوروزی

دانشجوی کارشناسی ارشد علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی،

دانشگاه تهران

چارلز امی کاتر در ۱۴ ماه مارس ۱۸۳۷ در خانه پدری‌اش در خیابان چارتر شماره ۶۵ در بوستون، ماساچوست دنیا آمد. او دومین پسر از خانواده کالین چپنی^۱ و هانه (بیگلو) کاتر بود. نام کوچک دوم او "امی" که نام قدیمی خانوادگی کاتر بود از کلمه بیبلیکال^۲ به معنی "مردم من" سرچشمه گرفته بود. دوران کودکی خود را در چارلستون و سپس در کمبریج گذراند، وی با دو عمه دوشیزه‌اش زندگی می‌کرد. شاید ضعف و نزدیک‌بینی او بود که باعث شد تا چارلز یک کشیش شود و شغل پدری‌اش را ادامه ندهد. در سال ۱۸۵۱ او از مدرسه کلاسیک هاپکینز^۳ فارغ‌التحصیل شد، که یک مدرسه مقدماتی برای جوانانی بود که وارد دانشکده هاروارد می‌شدند که این مدرسه به منظور ثبت‌نام برای ورود در دانشکده الهیات هاروارد طرح‌ریزی شده بود. در سن ۱۴ سالگی کاتر در دانشکده هاروارد در یک دوره منظم پذیرفته شد. او بعنوان نفر سوم در یک کلاس ۸۲ نفری در ۱۸ ژوئیه سال ۱۸۵۵ فارغ‌التحصیل شد و به عنوان "فی بتا کاپا" انتخاب شد. عنوان خطابه جشن فارغ‌التحصیلی او "Character of the Satire of Thackeray" بود. بعد از فراغت از تحصیل او استاد راهنمای تحصیلی دانشجویان برای امتحانات ورودی دانشکده شد که خود او مسؤل ورود دانشجویان به دانشکده الهیات هاروارد در پاییز ۱۸۵۶ بود. در سال ۱۸۵۷ او مفتخر به دریافت جایزه

بودوین^۴ برای پایان‌نامه‌اش تحت عنوان "شکنجه‌ها و آزارها بخاطر مذهب در طول دوره استعمار در نیوانگلند" شد.

در سال ۱۸۵۸ در حالیکه او هنوز دانشجوی دانشکده الهیات هاروارد بود بعنوان کتابدار دانشکده منصوب شد. به‌همراه رو. چارلز نویز^۵ او یک فهرست نسخ خطی جدید برای مجموعه دانشکده تهیه کرد. علاوه بر این، کاتر مجموعه را دوباره تنظیم و رده‌بندی مجدد کرد. او در ۱۹ ژوئیه سال ۱۸۵۹ فارغ‌التحصیل شد. پایان‌نامه فارغ‌التحصیلی او تحت عنوان "اعتقاد و انتقاد"^۶ بود. بعد از فراغت از تحصیل او تدریس خصوصی دانشجویان را ادامه داد و موعظه‌های چندی در اولین انجمن مسیحی در کمبریج ارائه داد. در خلال این زمان او بطور مشخص برای کاری انتخاب نشد. اما در یازدهم ماه مه سال ۱۸۶۰ او بعنوان معاونت کتابخانه‌های هاروارد منصوب شد. کاتر کتابدار بودن را برای بقیه زندگی‌اش دنبال کرد، و هرگز به روحانیت برنگشت.

کاتر از سال ۱۸۶۰ تا ۱۸۶۸ ازرا آبوت^۷ فهرست‌نویس ارشد کتابخانه دانشکده هاروارد، را یاری کرد. در سال ۱۸۶۱ او با آبوت بر روی طرحی برای یک فهرست جدید برای کتابخانه کار کرد. این فهرست طرح‌ریزی شده، یک

فهرست عمومی بر روی کارتها بود که ترجیح داده شد نمونه‌ای از فهرست کتابی چاپ شده باشد. این فهرست شامل دو قسمت بود یک فایل مؤلف^۸ و یک قسمت طبقه‌بندی شده الفبایی. کار با این نوع از فهرست، کاتر را برای اثر بعدی او فهرست فرهنگی^۹ آماده کرد. در کنار کار با این فهرست جدید، کاتر همچنین آبوت را در تهیه یک کتابشناسی تحت عنوان "آثار نوشته شده درباره نظریه زندگی اُخروی"^{۱۰} در سال ۱۸۶۲ یاری داد.

علاوه بر این از سال ۱۸۶۵ تا ۱۸۶۷ کاتر تجدیدنظر نهایی فهرست کتابی چاپی را برای کتابخانه پراینس^{۱۱} وابسته به کتابخانه عمومی بوستون ویرایش کرد، کاتر این پروژه را در خلال دوران تعطیلات در هاروارد به انجام رساند. در سال ۱۸۶۳ کاتر با یکی از اعضای وابسته به کتابخانه دانشکده هاروارد، دوشیزه سارافایر ودر آپیل تون^{۱۲} دختر چارلز جان^{۱۳} و سوفیا (هاون) آپیل تون^{۱۴} اهل پورتسموث نیوهمپشایر^{۱۵} ازدواج کرد.

در ۱۴ دسامبر، ۱۸۶۸ کاتر بعنوان کتابدار آتسنايوم بوستون^{۱۶}، یکی از مشهورترین کتابخانه‌های اختصاصی آمریکا انتخاب شد. او جانشین ویلیام فردریک پول که استعفا داده بود تا کتابدار کتابخانه عمومی سینسیناتی^{۱۷} شود، گردید. کاتر مدیریت آن را در یکم ژانویه سال ۱۸۶۹ در یک کتابخانه‌ای که امرسون، برنسون،

آلکات، بانگرفت^{۱۸} و چارلز سامر انجام وظیفه می‌کردند برعهده گرفت. درست زمانیکه کاتر مشغول تهیه فهرستهای جدید دو کتابخانه مختلف در مدرسه الهیات هاروارد و کتابخانه دانشکده هاروارد بود، دوباره با درخواست تهیه یک فهرست جدید در آتناپوم بوستون مواجه شد. بنابراین کاتر شروع به چاپ یک فهرست فرهنگی کتابی با بودجه و هزینه آتناپوم بوستون کرد. اولین جلد آن در ۱۸۷۴، دومین آن در ۱۸۷۶، سومین آن در ۱۸۷۸ و چهارمین آن در ۱۸۸۰ و پنجمین و آخرین جلد آن در ۱۸۸۲ منتشر شد. این فهرست ۳۴۰۲ صفحه‌ای در ستونهای دوتایی لیستی نزدیک به ۹۰۰۰۰ جلد از کتابهای کتابخانه را در بر می‌گرفت. این فهرست بیانگر اولین فهرست فرهنگی خاص به شیوه امروزی است و باید بعنوان یکی از سه اثر اصلی کاتر به حساب آید. جاستین وینسور^{۱۹} آن را "بهترین فهرست موجود" می‌نامد و ویلیام ای. فوستر^{۲۰} در طرح یادبود^{۲۱} خود از کاتر اینگونه بیان کرده است "این اثر که در سال ۱۸۷۴ بوجود آمده تقریباً به تنهایی در میان کارهای کتابشناختی آمریکا تاکنون به همان اندازه با اهمیت و دقیق مورد توجه قرار گرفته است."

از این رو بدون تردید تهیه این فهرست دومین اثر اصلی کاتر است. به منظور آماده کردن این فهرست برای آتناپوم بوستون باید مجموعه‌ای از قوانین و دستورالعمل‌ها برای یک فهرست فرهنگی نوشته شود. بنابراین کاتر قوانین خود را برای یک فهرست فرهنگی در ۱۸۷۵ نوشت. ارزش این قوانین فوراً با گنجیندن آنها به عنوان بخش دوم اداره آموزش کتابخانه‌های عمومی ایالات متحده مورد توجه قرار گرفت و در ۱۸۷۶ در ایالات متحده آمریکا منتشر شد. ویرایش دوم قوانین کاتر در ۱۸۸۹ و ویرایش سوم آن در ۱۸۹۱ منتشر شد و بعد از مرگ وی

ویرایش چهارم آن بوسیله برادرزاده‌اش ویلیام پارکر کاتر^{۲۲} در سال ۱۹۰۴ منتشر شد. اگر چه قوانین کاتر در اصل برای یک فهرست فرهنگی در فرمت کتابی^{۲۳} چاپی طراحی شده بودند، در ویرایش چهارم آنها اصلاح شدند تا برای فرمت برگه‌ای^{۲۴} نیز قابل اجرا باشند. قوانین شامل بخشهایی در انتخاب و شکل مدخلها، فهرستنویسی توصیفی و توسعه مدخلهای موضوعی^{۲۵} یا سرعنوانهای موضوعی^{۲۶} بود. تمام قوانین فهرستنویسی امروزی تحت تأثیر قوانین کاتر برای مدخلها و توصیف آنها قرار گرفته‌اند. علاوه بر این قوانین او برای مدخلهای موضوعی، به عنوان پایه و اساس برای دو فهرست سرعنوانهای موضوعی اصلی آمریکا یعنی سرعنوانهای موضوعی کتابخانه کنگره و فهرست سرعنوانهای موضوعی سیرز^{۲۷} به حساب می‌آیند. در سرگذشتنامه کاتر، برادرزاده‌اش می‌نویسد، "فهرست فرهنگی جدیدی که امروزه تقریباً استفاده جهانی دارد یک اثر جاودان از چارلز امی کاتر است."

سومین اثر اصلی کاتر برای علوم کتابداری رده‌بندی گسترش‌پذیر او بود. این اثر را نیز در خلال سالهایی که او در آتناپوم بوستون بود بوجود آورده است. نخستین بار شش گسترش آن در ۱۸۹۱ - ۱۸۹۳ منتشر شده بود. مبدأ این طرح ممکن است در عبارات زیرکه بوسیله ویلیام پارکر کاتر بیان شده است پیدا شود، "رده‌بندی گسترش‌پذیر در اصل مرهون مطالعات و زحمات چارلز امی کاتر است."

این رده‌بندی درجه اول به عنوان یک رده‌بندی آثار برای کتابخانه آتناپوم بوستون طراحی شد، که در آن زمان شامل ۱۰۰۰۰۰ جلد و یا بیشتر بود، برای اینکه اعضاء آتناپوم دسترسی آزاد به مجموعه را پیدا کنند. نشانه اولیه رده‌بندی شامل برخی ویژگی‌هایی بود که

در روش پذیرش کلی آنها ظاهر می‌شد، و نشانه‌ای که برای مؤلف در نظر گرفته شده بود نشانه دیگری بود (هر چند که رده‌بندی متحول نشد) که برای کتابخانه کری^{۲۸} در لکسینتون، ماس^{۲۹} به کار برده می‌شد. تقاضاهای زیادی از اشخاص علاقه‌مند در کتابخانه‌های دیگر برای استفاده از رده‌بندی آتناپوم، با نشانه‌های لکسینتون^{۳۰}، که سازگار با نیازهای آنها بود، وجود داشت، تا این که کاتر باعث بوجود آمدن یک طرح قابل اجرا برای کتابخانه‌هایی با هر اندازه، از کتابخانه روستایی در مراحل اولیه گرفته تا کتابخانه ملی با چند میلیون جلد کتاب شد.

رده‌بندی گسترش‌پذیر شامل هفت گسترش یا هفت طرح رده‌بندی جداگانه است. رده‌بندی نخست برای کتابخانه‌های خیلی کوچک به کار گرفته می‌شود. رده‌بندی دوم همان رده‌بندی نخست را در بر می‌گیرد اما با تقسیمات فرعی بیشتر گسترش یافته است. رده‌بندی هفتم برای بزرگترین مجموعه‌های ممکن در نظر گرفته شده است؛ اگر چه کاتر قبل از تکمیل رده‌بندی هفتم فوت کرد. قسمت‌هایی از آن منتشر شدند اما رده تکنولوژی هرگز کامل نشد. فقدان این بخش مهم از رده‌بندی، ممکن است یکی از دلایلی باشد که رده‌بندی گسترش‌پذیر تقریباً امروزه منسوخ شده است. در ۱۹۳۱ ویلیام پارکر کاتر گفت که این نظام رده‌بندی قبلاً تقریباً در ۱۰۰ کتابخانه آمریکا مورد استفاده قرار می‌گرفت.

رده‌بندی گسترش‌پذیر به طور سنتی به عنوان یکی از منطقی‌ترین و ادیبانه‌ترین طرحهای رده‌بندی آمریکا مورد توجه قرار گرفته است. در سال ۱۹۵۹ تلمایتون^{۳۱} گفت: "رده‌بندی گسترش‌پذیر نه تنها یک رده‌بندی خوب و کارشناسانه، بلکه در عمل برای استفاده‌کنندگان بسیار آسان است." دلیو. سی. برویک سیرز صاحب نظر اخیر بریتانیایی در

رده‌بندی، اظهار می‌دارد که، "اهمیت واقعی این طرح در آن است که طرحی را ارائه داد که رده‌بندی کتابخانه کنگره آمریکا براساس آن ساخته شد." رده‌بندی گسترش‌پذیر کاتر برای ایجاد اولین رده‌بندی کتابخانه کنگره مورد استفاده قرار گرفت، "رده Z: کتابشناسی و علوم کتابداری"، پایه و اساسی برای طرح کلی تمام رده‌ها بود. یک بخشی از رده‌بندی گسترش‌پذیر که هنوز بطور گسترده مورد استفاده قرار می‌گیرد همچنین جداول منظم الفبایی کاتر است که امروزه جداول کاتر نامیده می‌شود. در بین سالهای ۱۸۹۱ تا ۱۸۹۳ کاتر جداول دو رقمی خود را در یک نظم الفبایی جداگانه از تمام حروف بی‌صدا بوجود آورد به استثنای حرف S که به دنبال یکی از حروف الفبای صدادر و یا حرف S قرار می‌گرفت. این جداول دو رقمی به جداول سه رقمی به وسیله کتی. ای. سن برن^{۳۲} توسعه یافتند. خانم سن برن جداول دورقمی را به جداول سه رقمی، برای حروف صدادر در ۱۸۹۲ و برای حروف بی‌صدا در ۱۸۹۵ گسترش داد. با وجود اینکه او از جداول دو رقمی کاتر بعنوان پایه و اساس برای جداول خود استفاده نکرد اما کاتر نیز میان سالهای ۱۸۹۹ - ۱۹۰۱ جداول دو رقمی خود را به جداول سه رقمی گسترش داد. حاصل این اقدامات سه جدول از کاتر است که عبارتند از: جداول دو رقمی کاتر، جداول سه رقمی کاتر - سن برن و جداول سه رقمی کاتر. بعلاوه، عمل افزودن اعداد به هر کدام از حروف الفبا "را نشانه‌های کاتر"^{۳۳} می‌نامند و عمل تخصیص آنها به یک کتاب "کاترگذاری"^{۳۴} یا "کاتری کردن" نام دارد.

در کنار این سه خدمت اصلی کاتر به علوم کتابداری، او در تأسیس انجمن کتابداران آمریکا، مجله کتابداری، و در آموزش کتابداری نقش تعیین کننده‌ای داشت. کاتر یکی از بنیانگذاران

اولیه انجمن کتابداران آمریکا در سال ۱۸۷۶م. بود. ملویل دیوئی درباره کاتر گفت، زمانیکه او از دانشکده فارغ‌التحصیل شد، در سال ۱۸۶۷ نظر مرا جلب کرد که باید یک انجمن کتابداران داشته باشیم، اما من در مورد اولین پیشنهاد برای دعوت کردن در یک گروه‌هایی خیلی محتاط و ملاحظه کار بودم. آقای وینسور^{۳۵} نیز دقیقاً همینطور بود، شخصی که از همان ابتدا در تمام مدت تاریخ انجمن پشتکار و اعتماد داشت نه اینکه فقط حرف بزند، وی می‌گفت: "من فکر می‌کنم که این کار انجام شدنی است." و می‌گفت "من کمک خواهم کرد" و کمک هم کرد، او چارلز امی کاتر در آتنايوم بوستون بود. سایر کتابداران کهنه کار و کارآزموده اغلب در شک و تردید بودند، اما چارلز امی کاتر در مشارکت صمیمانه برای ترقی و پیشرفت هر جنبش و فعالیتی هرگز ناکام نشد.

این چنین می‌گویند که کاتر تا زمان وفاتش بیش از هر کس دیگری به کنفرانس‌های سالانه انجمن کتابداران آمریکا توجه می‌کرد. در اولین کنفرانس در فیلادلفیا ۴ - ۱۸ اکتبر ۱۸۷۶، کاتر مقاله‌ای تحت عنوان "حفاظت از جزوه‌ها" ارائه داد. او بعنوان رئیس انجمن کتابداران آمریکا در سال ۱۸۸۸ در کاتس کیلز^{۳۶} و در سال ۱۸۸۹ در سینت لوئیز^{۳۷} انجام وظیفه کرد، جایی که او یک سخنرانی رسمی با عنوان "اهداف مشترک در کتابخانه‌ها"^{۳۸} ارائه داد. او نماینده رسمی انجمن کتابداران آمریکا در کنفرانس‌های بین‌المللی کتابداری در سالهای ۱۸۷۷ و ۱۸۹۷ بود. در کنفرانس بین‌المللی ۱۸۹۷ او مقاله‌ای تحت عنوان "رده‌بندی گسترش‌پذیر" ارائه داد و بعنوان نایب رئیس افتخاری کنفرانس خدمت کرد. او در بسیاری از کمیته‌های انجمن کتابداران آمریکا از جمله کمیته اداری^{۳۹} و کمیته تعاون^{۴۰} انجام وظیفه کرد. او همچنین در گروه‌های ایالتی و منطقه‌ای کتابداری فعال بود و بعنوان اولین

رئیس انجمن کتابداران ماساچوست^{۴۱} در سالهای ۱۸۹۰ - ۱۸۹۱ و اولین رئیس انجمن کتابداران ماساچوست غربی در سالهای ۱۸۹۸ - ۱۸۹۹ انجام وظیفه کرد. علاوه بر این او گزارشات انجمن کتابداران آمریکا از سال ۱۸۸۱ - ۱۸۹۳ را ویرایش کرد. یکی دیگر از کارهای ویراستاری او شامل سردبیری بخش کتابشناختی مجله کتابداری از ۱۸۷۶ به بعد بود و بعنوان ویراستار عمومی مجله کتابداری از ۱۸۸۱ - ۱۸۹۳ خدمت کرد. علاوه بر این او مقاله‌های زیادی را برای مجله کتابداری و مجله نیشن^{۴۲} تهیه کرد. او همچنین بعنوان منتقد در مجله نقد آمریکای شمالی^{۴۳} کار می‌کرد. کاتر همچنین در توسعه آموزش کتابداری آمریکا^{۴۴} همکاری می‌کرد. او کاملاً مدرسه کتابداری ایالتی نیویورک ملویل دیوئی را پشتیبانی می‌کرد. نام او بعنوان ناطق یا سخنران^{۴۵} هر سال در دانشگاه آلبانی و کلمبیا موجود بود. بعلاوه، او برنامه‌های آموزش ضمن خدمت را در آتنايوم بوستون و بعداً در کتابخانه فوربس^{۴۶} رواج داد.

در اوایل ۱۸۹۳ کاتر از کتابخانه آتنايوم بوستون استعفا داد. او در آنجا ماند تا زمانی که جانشین او ویلیام سی. لین^{۴۷} در آوریل همان سال آن مسؤلیت را قبول کرد. او سپس یک سفر کوتاه‌مدت به اروپا در پیش گرفت فقط به خاطر اینکه بعداً در همان سال به اروپا برگردد به منظور تحقیق و مطالعه، مسافرت و کار به خاطر موقعیت جدید کتابخانه‌اش در نورتامپتون^{۴۸}، ماساچوست، در کتابخانه جدید فوربس. در یکم اگوست سال ۱۸۹۴ او به سمت کتابدار فوربس منصوب شد اگر چه او قبلاً به خرید کتابها، فیلم‌های سینمایی و نوارهای موسیقی در پاریس در ژوئن همان سال برای این کتابخانه اقدام کرده بود. کتابخانه فوربس بوسیله چارلز ادوارد فوربس^{۴۹} به ارث گذاشته شده بود که وی در

7. Ezra Abbot
8. author file
9. dictionary catalog
10. The Literature of the Doctrine of a Future life.
11. Prince Library
12. Sarab Fayer Weather Appleton
13. Charles John
14. Sophia (Haven) Appleton
15. Portsmouth, New Hampshire
16. Boston Athenaeum
17. Cincinnati Public Library
18. Bancroft
19. Justin Winsor
20. William E. Foster
21. Memorial Sketch
22. William Parker Cutter
23. Book Format
24. Carl format
25. Subject entries
26. Subject headings
27. Sear's List of Subject heading
28. Cary Library
29. Lexington, Mass
30. Lexington notation
31. Thelma Eaton
32. Kate E. Sanborn
33. Cutter numbers
34. Cutting
35. Winsor
36. Cats kills
37. Saint Louis
38. Common Sense in Libraries
39. Executive Committee
40. Co - Operation Committee
41. Massachusetts Library Club
42. Nation
43. North American Review
44. American Library Education
45. Spenker or Lecturer
46. Forbes Library
47. William c. Lane
48. Northampton
49. Charles Edward Forbes
50. Minister
51. New Brooklyn Public Library
52. Walpole
53. Roland N. Cutter Of Winchester
54. Appalachian Mountain Club
55. Samuel Swett Green.

کاتر را بعنوان یک "دانشمند نمونه نیوآنگلندی با قد متوسط و کمی خمیده به جلو توصیف می‌کند و همچنین او خیلی نزدیک‌بین و کاملاً وابسته به عینک بود به نظر می‌رسید که این خصیصه بعنوان یک ویژگی جدانشدنی برای شناختن او به کار می‌رفت. او ریش و سیبیل پرپشتی برچهره داشت. صدای او فوق‌العاده ظریف و نازک بود." علاوه بر این خاطر نشان کرد که کاتر دارای ذوق شدیدی در شوخی و مزاح کردن بود. او همچنین از رقصیدن خیلی لذت می‌برد.

اگر چه کمک‌های اصلی کاتر به علوم کتابداری و کتابشناسی شامل فهرست کتابخانه آتناوم بوستون، قوانین فهرست فرهنگی، و رده‌بندی گسترش‌پذیر بود، اما او شاید مشهورترین شخص به خاطر تدوین، نظم الفبایی یا جداول کاتر باشد. او تنها کتابدار آمریکایی است البته نه فقط کتابدار، بلکه در قالب فعل و کلام نیز بعنوان بخشی از زبان یا حداقل بعنوان بخشی از زبان تخصصی علوم کتابداری دارای نام‌خانوادگی مشهور و مورد قبولی است.

*Encyclopedia of Library and Information Science. Editors Allen Kent and Harold Lancour. - New York: Marcel Dekker, 1968 - V.6. P. 380-385.

1. Caleb Champney
2. Biblical
3. Hopkins classical school
4. Bowdoin Prize
5. Rev. Charles Noyes
6. Faith and Criticism

وصیت‌نامه‌اش بیان کرده بود که نباید هیچ کارشناس یا کاردار^{۵۰} معینی به استخدام کتابخانه در آید. آیا کاتر در ۱۸۵۹ یا ۱۸۶۰ به کارگماشته شده است؟ شاید او برای این شغل مناسب نبوده است. کتابخانه فوربس در ۲۳ اکتبر ۱۸۹۴ وقف شد. در این کتابخانه کاتر نظریه‌های خود در زمینه خدمات و اداره کتابخانه عمومی را مورد آزمون قرار داد. هنگامی که کاتر در یک کتابخانه شخصی - کتابخانه فوربس - به مدت ۲۵ سال خدمت می‌کرد درباره این کتابخانه می‌گفت "که آن یک نوع جدیدی از کتابخانه عمومی است که بطور کلی هر چیزی را به هر کسی با هر تعدادی که می‌خواست برای هر مدت زمانی به امانت می‌داد". این کتابخانه فیلم‌ها و نوارهای موسیقی را همانند کتابها به امانت می‌داد. اکثر فلسفه کاتر درباره قوانین کتابداری ممکن است در آخرین مقاله منتشر شده او در فوریه ۱۹۰۳ در مجله کتابداری تحت عنوان "رشته کتابداری: قوانین عمومی مؤثر" پیدا کرد. او همچنین مبادله نسوآوری و برنامه‌های گسترش را در کتابخانه فوربس توسعه داد. در ۱۹۰۳ او ریاست بخش مرجع کتابخانه عمومی جدید بروکلین^{۵۱} را رد کرد. در ششم ماه سپتامبر ۱۹۰۳ در حالیکه او به همراه همسرش به یک سفر سیاحتی رفته بود، در والپول^{۵۲} نیوهامپشایر در ۶۶ سالگی درگذشت.

به غیر از همسرش نزدیکترین اعضاء خانواده او عبارت بودند از: دو پسرش، لوئیزاف. کاتر اهل سالم^{۵۳} و رولند اِن. کاتر اهل وینچستر^{۵۴}، که هر دوی آنها مهندس بودند و برادرزاده‌اش ویلیام پارکر کاتر که یک کتابدار بود. ورزش اصلی او کوهنوردی بود و او یکی از اعضاء باشگاه کوهنوردی آپالاجیان^{۵۵} بود. سایر کارهای مورد علاقه او تفاترهای آماتوری، قایقرانی و دوچرخه سواری بود. ویلیام فاستر،

یادداشتها